

Вестник на Демократическия сговор

Редактор: Петко Пав. Попов.
Годишен абонамент 50 лева
ТЕЛЕФОН № 55.
Редак. подпистника: Рена П. Попова

Дейци от стари и нови организации, турне на ножовете в ножниците! Прекратете вътрешната война, прекратете взаимното самоистребление! И едините и другите сте потърбни за България. Не за взаимно унищожение, а към взаимно сътрудничество зове времето днес и стари и млади — нови обществени сили.

Д. Драгичев.

Балканска банка
(Безинно дружество)
Капитал изцяло внесен 20,000,000 лв.
Резерви 4,000,000 лв.
КЛОНОВЕ: БУРГАСЪ, ВАРНА, ВИДИНЪ, ПЛОВДИВЪ,
ПЛЕВЕНЪ и РУСЕ.
ИЗВЪРШВА:
Всѣкакви финансови операции, приема влогове срочни и безсрочни на текущи сметки и срѣщу сѣстова ни книжки при най-износни условия. Купува и продава цѣни книжки. Купува, продава дивизи и валути.
Прави преводи и вѣсѣлки суми за България и странство. Дѣла депозити въ участие на търгове.
2—5
Телегр. адресъ: БАЛКАНБАНКЪ.

ОМИРОТВОРЕНИЕ

Дейци от стари и нови организации, турне на ножовете в ножниците! Прекратете вътрешната война, прекратете взаимното самоистребление! И едините и другите сте потърбни за България. Не за взаимно унищожение, а към взаимно сътрудничество зове времето днес и стари и млади — нови обществени сили.

Дейци от стари и нови организации, турне на ножовете в ножниците! Прекратете вътрешната война, прекратете взаимното самоистребление! И едините и другите сте потърбни за България. Не за взаимно унищожение, а към взаимно сътрудничество зове времето днес и стари и млади — нови обществени сили.

Дейци от стари и нови организации, турне на ножовете в ножниците! Прекратете вътрешната война, прекратете взаимното самоистребление! И едините и другите сте потърбни за България. Не за взаимно унищожение, а към взаимно сътрудничество зове времето днес и стари и млади — нови обществени сили.

Дружбашки народни представители, избори и парламент

Документи. Дружбашки средства за изборна борба. — „Народни избраници“.

Дружбашки средства за изборна борба.

Когато дружбашкото правителство трѣбваше да произведе избори, цѣлата държавна машина не служеше на никаква друга цел, освен за подготовката и произвеждането на изборитѣ. Всички средства се допусках, всички органи на властта, всички плащани от държавната хазна агенти на дружбашката се поставяха на крак: — това бѣше една мобилизация на всички тѣмни сили въ страната, като започнѣте от министра и свършате съ последния селски падръ.

Но нека говорятъ за това самитѣ документи, отъ които ще цитираме каквото ни е паднало на ръка. Каква е била изборната свобода, при която дружбашкото правителство печелѣше „народното доверѣе“, красноречиво свидетелствува напр. следното писмо до министра на вътрешнитѣ работи, Хр. Стояновъ, изпратено му на 12 априлѣ 1923 год. отъ единъ такъвъ изборенъ герой, нѣкой си П. Великовъ, който пише отъ името на дружбата въ с. Кьоклюджа, Шуменско:

„Тукъ Господинъ министре сме взели решение следъ педнаесетъ априла (думата е за законодателнитѣ избори презъ месецъ априлѣ 1923 г. б. р.) да поставимъ постъ за да прѣсѣчемъ пакъ на черния блокъ. За Деля Ормана знаешъ че пакъ е презъначо село за да сторимъ това ний сме малко онези рѣшителни другари затова ще Ви замолимъ ако е възможно напийте другаръ и Търновски герой Никола Великовъ да ни прати презъ изборната седмица за да изпълнимъ проектираната отъ насъ задача, въ тази седмица ще бѣдатъ захвърлени на една страна отъ наши плуговетѣ и ще се хвърлимъ въ борба въ най-големо сражение съ черния блокъ въ този край, горното имайте за сведѣние. Приемѣ поздравъ отъ здружени другари на с. Кьоклюджа. Съ поздравъ П. Великовъ.“

И действително, докато дружбашкитѣ агитатори кръстосаха като побѣдители цѣлата страна, за всички други пѣтищата за агитация бѣха затворени. Тѣ биваха прѣследвани, арестувани бити и връщани назадъ.

Държавни служители, продали се на дружбашката, или пѣкъ станали дружбашки, за да получатъ служба, — чиновници, които и безъ това не са били полезни на държавата, по време на изборитѣ е трѣбвало съвсемъ да напуснатъ службата, за да работятъ за „възтѣжествуване то на народолюбивостта“. Ето примеръ:

До М. Турлаковъ.

„Г-не Министре,

Моля Ви, дайте искания седмодневенъ домашенъ отпуск на книжоводителя при Карнобатско окоп. фин. управление, защото е определенъ да отиде предъ изборитѣ по събраная.

Приемете моите уважения Цв. Аврамовъ, организаторъ на Б. З. Нар. Съюзъ.

Обещания, лажни, подкупни, из

мами — дружбашкитѣ министри не се спираха предъ нищо, за да спечелѣтъ изборитѣ, за да се държатъ на власт.

Многоизвестния Д. Грънчаровъ, бившъ социалистъ, адвокатъ въ София, който бе осъденъ по чл. 4 за разни престѣпни гешафти презъ време на войната, и който, следъ като излезе отъ затвора, се турна въ услуга на мръсната дружбашина, ето що пише, като организаторъ на Земледѣлския съюзъ, въ едно писмо — докладъ до Стамболийски:

„В доста села отъ мнозина данкоплатци не са събирани данъци отъ 7—8 год. насамъ. Ако ще правимъ избори скоро за народни представители, необходимо е да се разпоредимъ или да спратъ бирничитѣ временно събирането на данъци, или да имъ малко да имъ бѣде заповѣдано да не прибѣгватъ до принудителното имъ събиране. При събирането на данъци въ селата не прѣтърпимъ една малка криза. Но това ще стане следъ изборитѣ, ако такава ще се правятъ скоро.“

Значи, за да спечелѣтъ гласоветѣ на наивнитѣ селяни, трѣбвало или съвсемъ да бѣждатъ освободените селяни отъ плащане данъци, или пѣкъ да бѣдатъ заложени, че нѣма да се прибиратъ отъ тѣхъ такива, докато веднѣжъ минатъ изборитѣ, пѣкъ послѣ.

И подкупитѣ играеха една отъ най-важнитѣ роли. За тая целъ, обилно се прѣмощаваха държавни пари. Но не само държавни. Единъ случай, въ който самъ единъ дружбашъ, нѣкой си Цоко Г. Пашалевъ, отъ с. Бѣленци, Луковитско, прави следната изповѣдъ предъ Ст. Калъчевъ, съ дата 6. I. 1921 год.:

„... Селото ни беше първо въ държавата стамболистко, радославистко, знаешъ исторѣята му нали? — скръстнахъ ги, давалъ съмъ по 40—50 лева за 1 гласъ. Вамъ лъжа менъ истина, 10 хилуди лева отидоха...“

Ето и другъ единъ документъ, който говори красноречиво за причинитѣ, на които се дълже дружбашкия успѣхъ въ изборитѣ.

Минко Василевъ, отъ шуменинѣ село, на 36. IV. 1923 год., пише до Министра на Вътр. Работи, Хр. Стояновъ (запазваме правописа на автора, както правимъ това и при другитѣ цитати):

„Др. Христо, днесъ като искари изборо отличенъ и затова рекохъ да Ви напиша това писмѣце и ви кажа какъ се постигна Агъ тая голяма целъ...“

Като отидохъ в селата в сѣмъ какъвонамерѣхъ тамъ азъ видѣхъ че председатѣля ние сменихъ на самия Молосъ ме запита какво да правя Минко да си отиде ли или да остана. Азъ му казахъ тѣкова нещото остава ваша работа ако въпроса да Ви кажа азъ то трѣва да ви смажа кокалитѣ отъ бой че тогава да си отидете но ви мислете му тая нощ и утре ще рѣшите цѣлата сѣдба, но после мисли и друго нещото на ума с което ни много използвахъми въ тоя случай...“

Какво е дошло на ума на този доблестенъ дружбашъ? — Понеже за членъ на бюрото имало назначенъ единъ тѣхенъ противъзавъ отъ с. Карабашла, той, да бѣда. Молосъ, е трѣбвало по начинъ прѣмѣжъто и да бѣ

отъ демократите на име Минчо Бѣчваровъ който и той щещи да ни нанесе малко зло в избора за всичко се зема мерки и успѣхъ за всичко като вземѣ (1458) гласа (при явенъ изборъ) — Б. Р.) зѣха (1) комунистъ ний той излезе кисялъ.

Е, разбира се, при явенъ изборъ, съ арести и съ бѣснущия тероръ на шайкитѣ, само този, който не си жали живота, само той ще отиде да гласува съ друга, а не съ оранжева бюлетина! Иначе, както това е станало съ комунистѣ, „излиза кисело“.

Така дружбашкитѣ печелѣха изборитѣ: съ подкупни, съ побойни съ арести на противникитѣ съ обещания, че нѣма да събиратъ данѣци отъ селянитѣ, съ най-грозенъ тероръ! И тѣзи избори тѣ наричаха свободни, избори на народолюбивостта!

„Народни избраници“.

Отъ изнесенитѣ по-горе документи се вижда, съ какви средства са били „избрани“ дружбашкитѣ народни представители. Нека изнесемъ сега нѣкои документи, характеризирани моралната стойностъ на тѣхъ, които до отбѣзаниитѣ начани са били налагани на народа да го представяватъ въ камарата, да го управляватъ.

Прѣдъ всичко, извѣсно е, че всички, които е трѣбвало да се кандидатира за народни представители, са били длѣжни прѣварително да депозиратъ оставитѣ си, за да бѣдатъ на разположение на Стамболийски — да острани всѣки такъвъ, който би се опиталъ да прояви самостоятелностъ въ убежденията си, всѣки, който би се поставилъ въ разрѣзъ съ волята на дружбашкия шефъ. Установи се, че този шефъ по сѣмъ начинъ бѣше образувалъ последния съставъ и на министерски кабинетъ.

Дружбашкитѣ кандидати за народни представители са били, просто, назначавани по благоволенieto на силнитѣ на деня, а избори са били само за оформяване на тѣзи назначавания. И въпреки това, трѣбвало е пакъ да се осигурява тѣхната подчиненостъ презъ прѣварителното подаване оставитѣ!

Документи за това има много, изнесоха се такива и на друго място но, ние ще цитираме тукъ само нѣкои.

Така, въ едно писмо на Търновския окръженъ управителъ, Нѣлѣнъ Гюровъ, до Министра на Вътрешнитѣ Работи, Хр. Стояновъ, съ дата 29. III. 1923 год., между другото, се казва:

„По приносѣния старѣжаръ Ви изпращамъ заявленията на следнитѣ кандидати: Петко К. Димовъ, Стефанъ Българановъ, Кирилъ Г. Геновски, Петко Ангеловъ, Тютюнкювъ, Юрданъ Вишновградски, Стефанъ Пенчовъ и пр.“

отъ околнитѣ: Търновска, Горно Орѣховска, Дръновска, Еленска, Габровска, Свищовска. Съ всѣки тѣзи заявления, бѣдѣшитѣ народни поедстватели са били длѣжни прѣварително да подадатъ оставитѣ си.

За каква контрола върху управлението може да става дума, контрола отъ хора, депутатското положение на които е зависѣло изключително отъ ония, чийто дѣла народътъ е изпратилъ да контролиратъ?

А следнитѣ документи достатъчно добре характеризиратъ и въ друго отношение какви са били дружбашкитѣ „народни избраници“.

По поводъ избора на дружбашъ Яни Андреевъ за кандидатъ въ последнитѣ законодателни избори въ Варна, дружбашъ Г. Петровъ е отправилъ следното писмо до прѣварително

отъ прѣписитѣ на присѣди и други документи:

1) Че Яни Андреевъ е осъжданъ за вулгарни престѣпления и е подѣ сѣдъ за измами, злоупотреби на доверѣе и фалшификация — след. дѣло № 137 отъ 1921 год. на I Варненски сѣдѣб. следователъ, че той не е пожалѣлъ майка си (като е съставилъ лъжливи записъ за 900 лева и се възползувалъ съ него) и Кооперацията, а за лични облаги недавна е вършилъ вулгарни престѣпления;

2) Че сѣмъ, като фелдфебелъ въ 48 пѣх. полкъ е осъденъ за кражба и деградиантъ;

3) Че бѣ арестуванъ за измама на единъ търговецъ, който бѣ обвиненъ тожѣ въ кражба и арестуванъ, но и до днесъ тая работа се мѣлча и пр. и пр.

Кѣмъ това писмо са приложени: Присѣда № 430 отъ 28 май 1908 год. на Варнен. окръж. сѣдъ, съ която дружбашкия кандидатъ за народенъ прѣдставителъ е билъ осъденъ на 6 месеченъ тѣмниченъ затворъ — за това, че е съставилъ лъжливи записъ; протоколи отъ 15 и 19 февруари 1921 год. за прѣвърка операцията и длѣжността на бившъ членъ-делегатъ на Народния магазинъ Яни Андреевъ, въ които се констатира голѣмъ злоупотреби.

Извѣсно е, че въ оранжевата бюлетина за законодателнитѣ избори на 22 априлѣ т. г. бѣхъ поставени бивши околийски началници, които, въ битностъта имъ на такива, са дали доказателства, че са изпечени полици, готови на всичко за поддържането властѣта на дружбашкото правителство, че са послушни и дисциплинирани орѣжия на тая властъ. Съ протоколъ № 2 отъ 26 мартъ 1923 год., дружбата въ с. Гаганѣца, Берковско, като протестира прѣдъ съюза за дѣто допусна да се кандидатира околийски началникъ, съобщава за единъ такъвъ кандидатъ следното:

„... Ние здруженитѣ земледѣлци отъ Гаганѣцката земледѣлска дружба високо протестираме противъ тая полицейска властъ въ околията ни „Шевъ“ на която отъ 1 1/2 години насамъ е Цѣтко Станевъ, членъ на Клясурската дружба основана въ 1919 год. който въ качеството си на околийски началникъ извърши много произволи, буйства, свързани съ алчната му корупция, който нищо добро не направилъ и дѣлата му заслужаватъ само презрение отъ страна на здруженото сѣлѣчество, за което ние прѣдставителитѣ на Б. З. Н. С. знаеме“...

Ето още единъ такъвъ типъ — дружбашки народенъ прѣдставителъ.

Съ резолюция отъ 22 октом. 1922 год. дружбашкото околийско събрание така рисува своя народенъ прѣдставителъ Горанъ Петковъ:

„... Скорѣчилъ се е и сѣ спекулантѣте услуга им, закрила ги и пр. срѣщу заимъ: 20, 30, 50—60,000 лева, задигнал е Народно Магазинъ 140,000 л. и тѣгува закупилъ е две до три собствени машини на стойностъ 500,000 лв., купува ги, прѣпродава ги и пр. купилъ е машина за себе си цигарска за 400,000 лв., вложилъ е въ нея материалъ и работа за 500,000 лв., а за кооператизмъ и дума не прави. За да може да се добие с кюморъ за машините на ефтинъ цена и намалени превозни средства и е фалшифициралъ порѣжикѣта на името на кооперативния ни синдикатъ в гр. Фердинандъ... Стигналъ е отъ голѣмъ бѣдѣжъ като е

прѣдставителъ с 1,200,000 лева имотно сѣстоение“...

Резолюцията е подписана отъ прѣдседатѣль Ив. Сродковъ и секретаръ Н. Георгиевъ и е подпечатана съ дружбашкия печатъ.

А кой не знае името на дружбашкия народенъ прѣдставителъ Ив. Пандовъ отъ с. Пелишатъ? Той бѣше толкова доверѣно лице на водителитѣ на съюза, че нему бѣ прѣдоставено да разпорежда и прави каквото ще въ Дирекцията на Народното Здраве. За неговата донѣ-жуанѣщина и за безчестнитѣ му подвизи се изнесоха въ печата факти още презъ времето, докато той бѣше всесѣленъ.

Ето пѣкъ какво се разкрива за него отъ другъ единъ членъ на съюза, съ писмо отъ 15. X. 1920 г. до единъ отъ тогавашнитѣ министри.

Този дружбашки народенъ прѣдставителъ, развелъ се съ първата си жена, е живѣлъ въ явни престѣпни връзки съ сестрата на оплакващия се, като ѣ обещавалъ, че ще встъпи въ законенъ бракъ съ нея; но после ѣ обърналъ грѣбъ и се сгодилъ за друга. Възмутенитѣ братѣ, като описа всичко това въ писмото си до министѣра, заключаватъ:

„Съ тая си постѣнка Иванъ Пандовъ излага и цѣлото народно прѣдставителство отъ земледѣлската група.“

Само това да бѣше!

За кандидатитѣ за народни представители отъ Еленска околия, Коста В. Поповъ, Атанасъ Добревски, Петъръ Сивриевъ, Еленскиятъ околийски началникъ съобщава на Мрѣ Стамболийски съ писмо подъ № 1376 отъ 25. III. 1923 год., разни компрометиращи ги тѣхни дѣния, между които за последния ее разкрива, че ѣ дѣцата го знаели „за спекулата му с солта, изпратена отъ магазина по 2-50, а той ѣ продавалъ за своя сметка по 15, 20 и 30 лв. килограмъ“. Разкрива се, така сѣщо, неговѣ безчестия съ назначаване и усложняване на учителитѣ и телефониститѣ и съ взимане рушвети по една месечна заплатата отъ назначаванитѣ отъ него.

Следъ всичко изнесено нужно ли е да продължаваме съ още цитати отъ документи, останали въ архивитѣ на бившитѣ дружбашки министри? Само отъ нѣколкото, възпроизведени тукъ, не става ли ясна картинката на това: какво нѣщо са прѣдставявали дружбашкото „народолюбивостъ“, дружбашкитѣ избори, дружбашкото народно събрание?

Болшинството народни прѣдставители, които дружбашкитѣ прѣдставители въ камарата по посоченитѣ начини, бѣха — както видѣте — не само хора неграмотни, а още и форми престѣпници, на чийто грѣбъ са тежелѣли по нѣколко присѣди. И тѣзи хора рѣководѣха сѣдѣнитѣ на родината ни въ продължение на близу четири години. Чудно ли е, следъ това, защо народното ни събрание бѣше се обѣрнуло на лудница, кѣдето се калѣхъ най-невъзможни закони?

Едно обяснение.

Въ миналия брой на вестника ни, при изборване на народнитѣ прѣдставители отъ Цѣтѣвския околия, по неоглеждане на коректора е билъ пропуснатъ третия избрани кандидатъ отъ листата на Демократическия сговоръ, Александръ Милковски.

Изпращамъ на в. „При миреніе“, че умишлено, но сме го пропуснали, остава за сѣтка на

Хроника

Телефонъ № 55. ПЛЪВЕНЪ.

ПЛЪВЕНЪ.

е най-широко разпространения вестникъ въ Сѣ-
верна България. Рекламитѣ дадени въ него ви-
наги постигатъ цельта си. Излиза редовно
всека сѣбота.

Телефонъ № 55. ПЛЪВЕНЪ.